

"Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 5 kron, za Ogrsko 6 kron 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 7 kron; za drugo inozemstvo se računari naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne št. se prodajajo po 10 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslojpe št. 3.

Dopisi dobrodošli in sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 2.50 za 1/64 strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 13.

V Ptuj, v nedeljo dne 1. aprila 1917

XVIII. letnik

Kam plovemo?

Odkar izhaja naš list in odkar obstoji naša stranka, smo se vedno zavzemali za koristi naših kmetov, obrtnikov in delavcev. Tega seveda nismo storili s farizejskimi zvižajami in jezuitovski pritajenjami hujskarjama. Nam se ni šlo za vsakdanji navadni uspeh, ni se nam šlo za gonjo enega stanu proti drugemu, ene narodnosti ali vere proti drugi, ene politične stranke proti drugi. Stali smo vedno na enakem stališču, ki smo ga označili kot nekaj program, kot temeljne zahteve pametnega dela za ljudstvo v nam pristopnih pokrajinah. Ta program se je približno tako-le glasil: Vsa zgodovina slovenskega naroda, ves njegov politični, narodnostni, gospodarski razvitek vršil se je v okvirju in pod pokroviteljstvom krasne avstrijske monarhije. Od nemškega sosedu so imeli Slovenci glede znanja, izobrazbe, kulture in gospodarstva le dobiček. Vsled tega je obstoj in srečna bodočnost slovenskega naroda le tedaj mogoča, ako se združi z nemškim sosedom, ako stoji z njim rama ob rami kakor vojaki v strelskem jarku, ter ako izpozna v avstrijski monarhiji svojo ljubečo mater.

To je bilo naše stališče pred vojno, to je naše naziranje med vojno, katerega pa gotovo tudi po vojni ne bomo spremenili.

Zal, da se je v zadnjih desetletjih med slovenskim ljudstvom pojavila iz srbskega juga, češkega severa in ruskega vzhoda prihajajoča politika, ki mu v nobenem oziru ni bila koristna. Ne stojimo na stališču, da bi danes govorili o gotovi agitaciji, ki jo razni veleizdajalski možakarji v ječah ali pa v inozemstvu plačujejo. Te ideje bile so v vojni ad absurdum peljane. Ali po našem mnenju je bila vsa slovensko-narodnjaška politika, naj si bode potem klerikalna ali liberalna, popolnoma napačna in škodljiva. Mi smo rekli: vrag po politiki, ki je v naših krajih prinašala le sovraštvo do gospodarsko ter moralično močnega nemškega sosedu. Mi smo dejali: vrzimo vso to klavno politiko v jarek ali pa na gnojišče in pobrigajmo se zgolj za gospodarske potrebe slovenskega ljudstva na Štajerskem in Koroškem. Voditelji slovenske politike so se tem našim poštenim nasvetom le smejali. Ničesar niso ganili, da bi preprečili ali znižali tisto proketo izseljevanje Slovencev v Ameriko, ki nam in celi domovini ravno v sedanjem hipu toliko škoduje. Niti mezinca politični gospodje niso ganili, da bi vsaj domače gospodarske razmere izboljšali; nasprotno, delali so obstrukcije v okrajnih zastopih, deželnih zborih in v parlamentu. Združevali so se s češkimi kričači Kramarž, Choc, s kranjskimi zastopniki ruske ali srbske ideje, z vsem sploh, kar je bilo pameti nasprotno. Iz golega narodnega sovraštva so ustanovljali nesrečna konzumna društva, ki so pod vodstvom nevednih političnih kaplanov v par letih poerkala in nešteto lahkonernih slovenskih kmetov v nesrečo spravila. Ustanovljali so neštivilno posojilnic brez pa-

metnega solidnega jamstva, da so kmeta zadolžili in na beraško palico spravili ter na ta način gospodarsko odvisnega napravili. Uresničevali so „izobraževalna društva“, v katerih se je o „bratih Srbih“ predavalo z navdušenjem, ki bi bilo boljše stvari vredno. Delali so, — kakor da bi oni sami, ti slovenski politični voditelji, hoteli zvesto, pošteno avstrijsko misleče in čuteče ljudstvo uničiti.

Ne povemo tega morda iz starega nasprotja ali pa iz kakega sovraštva. Zdi se nam le, da ti slovenski voditelji, v kolikor niso v vojni na znani način izginili, i sedaj svojih nazorov niso spremenili, in da hočejo ostati ednaki, kakor pred vojno, in da porabljajo vsako priliko, vsako ljubeznivost cenzure v tem ali onem kraju za zopetno, staro politično gonjo.

Zato je vprašanje opravčeno: Kam plovemo?! Ali se nahaja res še kje na Slovenskem kakšna nepoboljšljiva butica, ki je zadnje dve in pol leta prespala in ki še vedno ljubi tisto, proti čemur je ljubljena naša domovina prelila potoke gorke človeške krvi?

Da, menda je še nekaj takih ljudi! Kajti drugače bi ne mogli razumeti, da so gotovi slovenski listi še danes polni sovražne gonje proti nemštvu, da se zavzemajo za raztrganje štajerske in koroške domovine, da uganjajo zdaj politiko, ko je treba združevati vse avstrijske sile v konečno, odločilno zmago! Kam plovemo?... Ali ne bode hujskarije nikdar konec? Ali zamore kdo brizgati strup na avstrijsko domovino, ko je vendar zanjo teklo toliko slovenske in nemške krvi? Ali bomo res po zmagovito končani vojni nanovo stare bedaste spore pričeli? Ali je bilo vso domovinsko navdušenje zamam? Slovenski vojaki na fronti ne poznajo nobenega sovraštva proti nemštvu, ker se z njim rama ob rami borijo. Skupno z Nemci se odlikujejo v krasni hrabrosti, skupno z Nemci zmagujejo in skupno z Nemci se hočejo, ovenčani z junaškimi lovoriki, vrniti v srečno, zmagovito našo avstrijsko domovino...

To nam je dokaz, da nikdo ne bode sledil tistim politikom, ki so slovenskemu ljudstvu toliko nesreče napravili. Slovensko ljudstvo ostane zvesto avstrijsko! Kdor bi hotel temu ljudstvu sejati v srce napačne misli, žel bi vihar...

Svetovna vojska.

227 Rusov vjetih.

Avstrijsko uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Dunaj, 22. marca. Uradno se danes razglša:

Vzhodno bojišče. Ob Beresini sunili so naši oddelki do v drugo črto Rusov in se vrnili z vjetim 1 oficirjem, 226 možmi, z 2 revolver-kanonama, 6 strojnimi puškami

in 14 metalcu min. Sunki sovražnih lovskih poveljstev so se izjalovili povsod, kjer so bili poskušeni.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Berlin, 22. marca (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Med Lensom in Arrasom prišlo je po živahnem artiljerijskem ognju do bojev poizvedovalnih oddelkov. V pokrajini na obeh straneh od Somme in Oise potekli so sunki naprej potisnjenih oddelkov za nas uspešno. Pri Chivresu in Missy na severnem bregu Aisne bili so francoski batajloni nazaj vrženi. Na levem bregu Maase se je z ognjem na sovražne jarke pripravljajoči se napad preprečil. Od sunkov v francoske črte pripeljale so naše čete 40 vjetih. Sestrelili smo 3 sovražna letala. Od pruskega princa Friedrich Karl peljano letalo se od nekega poleta čez sovražne črte ni vrnilo. (Poznejša poročila pravijo, da je bilo od sovražnikov sestreljeno; princ Friedrich Karl prišel je ranjen v angleško vjetništvo. Op. ur.)

Makedonska fronta. Od naših čet dne 20. t. pridobljene visočine severno od Monastira bile so včeraj cilj močnih francoskih napadov, ki so se vsi izjalovili. Ednaki neuspeh je imel neki slabejši sunek v ožini jezzerov.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 23. marca. Uradno se danes razglša:

Vzhodno bojišče. Naš včeraj poročani sunek ob Beresini stal je sovražnika močne krvave izgube.

Južno-vzhodno bojišče. Vzhodno jezera Ochrida izjalovil se je zopet neki francoski napad.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, fml.

Nemci vjeli 230 Francozov.

Nemško uradno poročilo od petka.

K.-B. Berlin, 23. marca (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Vsled večih sunkov lastnih in sovražnih oddelkov se je ob flandrijski fronti in v oddelku Arrasa artiljerijsko delovanje povišalo. Nekaj vjetih je ostalo v naši roki. Francoske čete, ki so šle na obeh straneh od St. Simon čez Somme in Crozat-kanal, bile so z napadom proti in čez ta oddelek nazaj vržene. Sovražnik je imel krvave izgube ter je izgubil tudi 230 vjetih, več strojnih pušk in vozov. Med Oise in Aisne razvili so se v večernih urah boji zapadno in južno od Marrivala. Napadi